

ELŐFIZETÉSI ÁRA :
Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.
Egyes szám 16 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL :
Nagyvárad, Uri-utca 5. sz.
LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA NYOMDÁJA.

KAPHATÓ :
Kiss Dávid, Kutasi D., Pauer Dániel és Sonnenwirth I.
kereskedésében.

ESTI IMÁDSÁG A VASKORONA ELŐTT.

Sal Ferencz : „Képeddel alszom el,
Képeddel ébredek,

Kimondhatatlan as,
Mit érted szenvedek“.

Otőljára is nem maradt más hátra, minthodj én csalnakakat hazattam és azon csalnakázattja át az én fiam a *Szidor* valamennyi kacsit és lavat a Möllereiba.

Sak az az edj vigasztal, hodj építenek addig is a Kőrösön edj vendéghidat, de akkar már nem molaszthatok el előre is fidjelmeztetni a tanácsot, hogy azon csak a Möllereibeli vendégeket ereszsze keresztől, inkább füzetek mindegyik vendég után a városnak edj garast. Gilt?!

Es nem mólaszthatok el az alkalmat, hodj meg ne gratoláljak a mi derék palgármesterönket, aki megkapta a vaskaronát; de nem ógy, mint *Rác* Mihály, aki egy hosszu tószttal ödvözölte. Mit ér az a sak beszéd! Én köldök neki edj igazi Möller-féle tartát, olyant, hogy jobban fog az esni neki, mint az az egész kitöntetés.

Mert hát khérdek én téged *Mihelji* Dalfi, kitöntetés az? Lám *Frankl* Lázár, a ki ócska vaskereskedő a Katanavároson, dicsekszik avval, hodj neki is van már nadjon régen edj ócska vaskaranája, a mit edj hatosért vette edj handlétől. Megveszek thüle khét hatosért és leszek én is vaskoronás. Haszte gezéhn!

Kisasszany! Hiszen todja már, hodj mit adja nekem!

ILLUSZTRÁLT CZÍMTÁBLÁK.

(Folytatás.)

I.

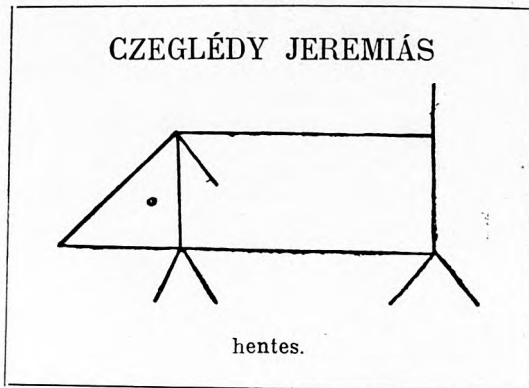

II.

III.

CZEGLÉDY JEREMIÁS

IV.

Rimanóczy Kálmán

KATONAVÁROSI HISTÓRIÁK.

A Feldheim-Szmetka ügy.

Katonavárosi körökben élénk megbeszélés tárgyát képezi ezen évek óta huzódó fülemile per, melyen hol Feldheim a fel- és Szmetka az al-, hol Szmetka a fel- és Feldheim az alperes.

Feldheim tudvalevőleg (persze, hogy Izrael) fűszer és nagykereskedő, gazdag ember és több házzal bir a Katonavároson. Szmetka, a ki tanító és cigány-protector, csak egy házzal bir, de az véletlenül éppen a Feldheim háza mellett van.

E két ház közt van a városnak egy szabad területe, melyet annak engedélyével Szmetka bekerített és kertet csinált a helyére. Feldheimnak a konyha-

ablakja éppen ezen kertre néz és a konyhahölgyek azon jogos tudatban, hogy az a terület nem a Szmekaké, hanem a városé, mindig leöntik meleg moslékkal, sárgarépával, zöldséggel és más konyhamaradványokkal a Szmekka georgináit és tulipánjait.

Ebből keletkezett az az évek óta huzódó fülemüleper, mely most már, mint halljuk, lovagias utra tereltetett.

Szmekka tudniillik kikéri magának, hogy Feldheim az ő virágjait leöntse.

Feldheim pedig kikéri magának, hogy Szmekka a város területén rendelkezék.

Nem enged a jussából egyik sem. A városházán pedig bajos köztük törvényt tenni, mert mindakettő városatya és rögtön leszavazza a tanácsot az, a melyeknek igazat adnának.

Igy azután egymásra hagyja őket a bölcös tanács. Veszekedjenek azon a területen egymással.

És ők veszekednek is szorgalmasan, olyannyira, hogy lovagias utra tereltetett az ügy és így valószínűleg lesz alkalmunk legközelebb a hirlapokban a következő nyilttereket olvasni:

I.

Nyilatkozat.

Alulírottak, mint Szmekka György megbizottai, tudomására hoztuk Feldheim Izrael urnak felünk nevében, hogy ha még egyszer az ő georgináira önti Feldheim ur valamelyik cselédje a sárgarépát, akkor annak a cselédnek Szmekka ur letöri a kezét. Feldheim ur erre megnevezte segédeit, a kikkel alant következő nyilatkozatot állította ki.

Kelt Katonaváros, stb.

Istvánffy Fózsef,

Braun Fózsef,

mint Szmekka György megbizottai.

II.

Alulírottak, mint Feldheim Izrael megbizottai, megjelentünk Szmekka urnál és kinyilatkoztattuk előtte, hogy ha ő Feldheim ur valamelyik cselédjét bántani merné, akkor Feldheim ur nem a georginára, hanem a Szmekka ur nyaka közé önti a sárgarépát.

Kelt Katonaváros, stb.

Löblé Henrik,

Moskovits Mór,

mint Feldheim Izrael megbizottai.

III.

Nyilatkozat.

Fenti nyilatkozatokkal úgy a kihívó, mint a kihívott tökéletesen meg lévén elégedve, magunk részéről az ügyet lovagias uton elintéztünk nyilvánítjuk.

K. m. f.

Löblé Henrik,

Moskovits Mór,

mint Feldheim Izrael megbizottai.

Istvánffy Fózsef,

Braun Fózsef,

mint Szmekka György megbizottai.

BEJELENTETT KÜLDÖTTSÉGEK A POLGÁRMESTERNÉL.

(A gratulálás nagy idejéből.)

1. A nagyváradai kisdedek «Hátul zsebkendős» egylete, vezeti és a gratulációt elsírja *Anyatej Dudu* I-ső elnök.

2. A nagyváradai téglagyár tulajdonosok küldöttsége, vezeti *Knapp* Ferencz.

3. Monstre deputáció a Téglavetőből, vezeti a nagy protektor, *Szmekka* György.

4. A Müllerei-tracscs törzstagjai, vezeti *Solomon* ur.

5. A titkos ordó-aspiránsok nagyváradai nagypáholya, vezeti *Bertsey* György páholymester.

6. A rendőr-akadémia hallgatósága, vezeti *Mihaszna* András ős-tag.

7. A bé-ujfalui dalárda (sulyosbitva szerenáddal) vezeti *Tripsó* Mihály bé-ujfalui előénekes.

8. Justh-úr, vezeti Justh-úr. (Ez a monstre küldöttség tisztelgése egy napot fog igénybe venni.)

9. A nagyváradai riparia termelők szövetkezete, vezeti . . . *Sal* Ferencz.

Ez utóbbi egyesület már későn jelentkezvén, előtte ugyanis 1945 küldöttség iratta fel magát, fogadtatása csak Karácsony első napjára várható.

SÉTAHANGVERSENY.

— A «Fekete Sas»-ban. —

A sétahangversenyeknek
Ma van a premiérje;
Bachó vezényel s élvezi
Nagyvárad «haute volé»-je.

Sétál ott ifju lajdinánt,
És gyönyörű szép lányok.
Mind annyi menyasszonyjelölt,
Mind szebnél szebb virágok.

És szól az egyik: «Istenem!
Mennyi szép hadnagy jár itt!
De az a katonazene
Ugyan mit muzsikál itt!»

A «BAGOLY» ÜZENETEI.

Julius. Helyben. Rajzolni absolute nem tud, hanem azután annál rosszabbul veszel. Annak az urnak csak az orrát ismerjük föl, a kit ön olyan nagyszerűen eltalált. — **B. Gy.** Helyben. Szándékosan nem foglalkoztunk A. J. ügyeivel. Hibájáért, melyet ő maga is «hibának» ismer el, megbűnhődött; de elég is talán ennyi a meggondolatlan könnyelműségért, nem tapintatos eljárás a nemzetiségekkel szemben az a tulságos aggodalmaskodás, mely

VASKORONÁS SAL FERENCZ KIR. TANÁCSOS
ÉS KÖLTŐ TITKOS VERSEIBŐL.

—
Álom — való.

Néha oly szép álmot látok
Ezerszinü délibábot.
Melyet midőn utólérek,
Olyan boldogságot érzek.

Felébredek. S mit gondoltok,
Mit csinálók ekkor, no hát
Felkelek, majd gyertyát gyujtok
S bámulom a vaskoronát.

Kétségbeesés.

Gratulál ez, gratulál az,
De nincs öröm ürmön nélkül;
Rám suhint a «Pesti Napló»,
Hogy a hátam belekékül.

Jaj Istenem, oda vagyok,
Akár csak egy eltört zászló.
Ugyan segíts ki a páczból
Jobbik eszem, bölcs *Dús* László!

Közgyűlés előtt.

Nem tudom én mi a bajom,
Beteg vagyok, nagyon beteg;
Isten tudja csak s *Rác* Miska,
Hogy én néha mit szenvedek.

A fejem fáj néha-néha
És a vérem bizseredik.
Miért? Mert *Justh* Sándort látom
S a közgyűlés közeledik.

NAGYVÁRADI GRADATIÓK.

Szép Rimler Károly, mikor felveszi a díszmagyarját.

Szebb Rigó Lajos, mikor Biharon prédikál.

De a legszebb az, mikor *Kuncz* Gusztáv végig megy a kishidon, és nem mérgeskedik.

*

Büszke Waldmann Lajos, — mikor kolerabiztosi minőségben utazik.

Büszkébb Tripsó Mihály, mikor a berettyó-ujfalu-siakat viszi Bécsbe.

De legbüszkébb Rendes Vilmos, mióta felcsapott hírlapírónak.

*

Vidám Rátkay, — mikor a városligeti tó fagyni kezd.

Vidámabb Busch Dávid, mikor a Bazárban a friss sört hozzák neki.

De legvidámabb Sal Ferencz, mikor a vaskoronarendhez gratulálják.

*

Dühös Szokoly Tamás, ha a tisztviselők fizetésfelemelést követelnek.

Dühösebb Csorvássy István, ha azt kérdik tőle, hogy mikor látta mászkálni a bacillusokat?

De legdühösebb volt *Justh* Sándor, mikor tudatták vele, hogy sajtópere november 3-áról elhalasztott.

*

Csodálatos az, hogy *Komlóssy* Pál még nem kapott eddig vaskoronarendet.

Csodálatosabb az, hogy *Sipos* Orbán november hóban még nem fedezett fel valamit.

De legcsodálatosabb az, mikor *Smerhovszky* József panaszkodik, hogy *nincs étvágya.*

*

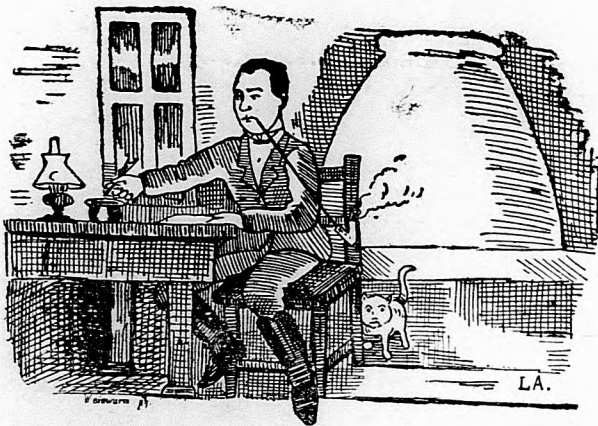
Komikus az, mikor *Dus* László elvhúségről beszél.

Komikusabb, mikor *Busch* Dávid magyar nyelvtanra tanítja *Fekete* Lászlót.

De legkomikusabb az, mikor a «*Nagyszalonta és Vidéke*» a keleti kérdéstről vezérezkizzik.

VIDÉK.

A bihari asszonyok petíciója.

Biharon is, Nyüveden is suttogják a legujabb mozgalmat, melyet a bihari szép asszonyok indítanak meg dicső követjükért *Rigó* Lajosért, ki pap is, képviselő is. Nőtlen is, szép is. A *Rigó* dynasztiának tudvalevőleg eddig csak egyik tagja, a leghegyesebb bajszu *Ferencz*, de eadem foglalkozott aktív politikával, amennyiben egyszer öt évig viselte Bihar képét Pesten, most azonban egy kis micsodának okáért, a mint tudva van, elhalaszták tőle a lehetőséget, hogy mandátumot vállalhasson; azt akarták, hogy öt évig politika helyett Nyüveden aszalja a szilvát. Hanem a dicső *Ferencz* kifogott rajtuk, és addig prédikált a papnak, míg azután arra nem szózatta a bihari mandátumot, hogy némileg kiköszörülje a *Rigó* dinasztián ejtett csorbát.

Ece így lőn bihari képviselő *Rigó* Lajos, a mint irva vagyon az annalesekben.

*

És most jön, a mi jön.

Rigó Lajost úgy szeretik Biharon, hogy majd megesszik. Szerelmes bele az egész vidék. Mert immár a nagyságos Lajos tisztelendő urnak vagyon hét vármegyében a leggyönyörűbb kék szeme, és legdaliasabb magyaros alakja, leventeszerű termete. E mellett úgy prédikál, mintha csak a menybéli angyalok sugnák a szózatot. Dictum, factum, szemefénye, gyöngye, éke ő az egész bihari vidéknek.

Hanem mióta a tiszteletes ur képviselő lett, hivatalához képest idejének egy részét Budapesten tölti, és ilyenkor hiába epednek utána a bihariak, nem hívhatják haza, mert hiszen «törvényt csinál» az ország házában, nem tud meg lenni se a király, se a miniszterelnök nála nélkül még egy perczig se, — legalább Biharon azt mondják.

*

Csak hogy azt is mondják, hogy jobban szeretik Lajos urat a bihari asszonyok mint a miniszterelnök, meg a király, hát csak jöjjön haza Lajos ur prédikálni.

És minthogy nem jön, a bihari asszonyok most petícionálni fognak ő felségéhez, a magyar királyhoz, hogy :

Vagy ereszse haza az ő Rigó Lajosukat, a ki nélkül meg nem lehetnek.

Vagy, ha nem nélkülözheti, hát tegye át ő felsége az országgyűlést Budapestről Biharra.

Legalább Biharon így suttozja ezt most a fáma.

A «Gross Ignács» esete.

Grósz Ignác birtokos Berek-Böszörmény mellett valamelyes pusztán, s nagy neve van, mint kitűnő gazdának, a miről különben fényes bizonyágot tett a napokban a nagyváradai lóvásáron.

Volt neki ugyanis egy beteg tehene, a melyről a lúdoktor konstatálta, hogy végelgyengülésben szenved, és nemsokára örök álmra szenderül. Gross Ignác ki akarta kerülni ezt a katasztrófát, hát behajtott a beteg tehenet és eladta a vásáron 100 forintért.

Az a paraszt a ki megvette. megetette, jólszénával a tehenet, úgy hogy a szegény állat akkorára puffadt tőle, mint egy gönczi hordó. El is adta mindjárt másnak 150 forintért.

Az a más is tul akart rajta adni, és addig kinalgatta fünek, fának, míg végre is meg akadt rajta a szeme Gross Ignácznak, megtetszett neki a kövér tehén, és meg is vette azt 200 forintért.

Csak otthon, mikor a heptikus tehén köhögni kezdett a jászol előtt, vette azt Gross Ignác jobban szemügyre, és akkor vette rajta észre a «G. I.» bélyeget.

Egyszóval rájött, hogy a 100 forinton eladott beteg tehenét visszavette 200 forintért.

És azóta a Gross Ignác gazdai hirneve a berek-böszörményi vidéken a 0 fokra csappant.

Még «don Juant» mutatna
Ő az arczára nézve,
S lám kisül, hogy tanító
Már vagy huszonöt éve.

A jó Stark, a kit ismer
S szeret egész Nagyvárad;
Még él ötven esztendőt,
Vagy legalább is százat.

Mert ki huszonöt évig
Tanító volt s él épen,
Annak nem árt már semmi,
Az nem hal többet éhen.

TORTA ÉS KIFLI.

— Müller Salamon cukrász pékés, bölcs mondásai. —

Oraim és höldeim! Mast már igazán nem molaszt-hatak el az alkalmat, hodj meg ne batránkazzam azan a nadj káron, a mit csinálja nekem a város az által, hogy épített a kishidat. Miért nem hazzák azt mindjárt készen Bodapestről és teszik ada a fahid helyére? Idj barasztó, hodj mennyi károm van. Edjetlen kocsi vagy ló se tod bejönni Olasziból a Mól-
lereiba vadj edj vedjes jömölcsre.

IRÁNYI DÁNIEL.

Nem volt ő korszakalkotó gigász,
Szellemé századokra nem ragyog;
Apostol-tiszta *jellem* volt csupán
Ez a nagyon megsiratott halott...

És általános a fekete gyász,
És általános bánat e halál...
Megdöbbenünk: hogy közülünk megint
Egy *becsületes* ember sírba száll...

S én szívszorongva kérdelem: ez a bú
Nem Sodomának aggodalma ez? —
Melyet megkímél a haragos Úr:
Míg néhány tiszta jellem benne lesz?
Bagoly.

HITELES HIREK.

Intendáns váltság. Kolozsvárról írják, hogy miután az ottani színház intendaturájától *Bölonyi* József megvált, utódjául a kormány *Falliczky* Viktort szemelte ki, a ki eddig a nagyváradi nyári színháznak volt kinevezetlen intendánusa.

Vadászat. *Czajlik* György nagyszalontai patyikus legközelebb szabadon ereszti nagy kutyáját, és *Szikszay* Lajossal, *Balogh* Antallal, *Bonczos* Mihálylyal tigris vadászatot rendez rá.

A «*Magyar Egylet*» nagyváradi fiókjának elnöki állására hir szerint Ardeleán Jusztin is aspirál.

A *kitüntetett polgármestert*, Sal Ferenczet, azon alkalomból, hogy a vaskoronarendet megkapta, értesülésünk szerint *Kossuth* Lajos Turinból táviratilag üdvözölte.

A *Szigligeti társaság* első matinéjén, a társaság valamely kitünősége Szigligeti Ede «Csokon szerzett vőlegény» című darabjáról irt tanulmányát fogja fölolvadni.

Abszurdum. Ugyan már hogy ajánlhatta a polgármester *melegen* a hideg vizet, a vízvezetéki bizottság tagjainak.

A *nagyszalontai függetlenségi párt*, Kis Áron püspök kiadott szózata alkalmából, szerenáddal tisztelte meg *Szell* Kálmán esperest. Ablaka előtt *Bajó* Gyula tartott roppant lelkesítő szolnoklatot, melyre *Szell* Kálmán meghatva válaszolt.

Halottak napján *Paczauer* József és *Hollósy* Dezső kegyelettel emlékeztek meg a boldog emlékezetű derék Rippről, óriási babérkoszorút helyezvén annak sírjára és elszavalván ott *Murai* Károlynak egy ez alkalomra irt ódáját.

Neufeld Béla, a nagyváradi massantini tánczos, tanfolyamot nyitott. Tanítványai közt van *Sal* Ferencz, aki örömeiben tánczol, hogy megkapta a vaskoronarendet.

Heczpáli Justh Sándor izéiből.

Mit izél az az izé!

Jaj fogjatok meg, mert mindjárt belém üt az izé. Hát tessék elképzelni kérem azt a hallatlan imrepitencziát, a mit az a *Rác* Miska cselekedett velem. Én tetszik tudni beadtam az izémet az aradi esküdt-széknek *Rác* Miska ellen. November 3-ára tüzik ki a tárgyalást, én már tiszta inget is vettem fel, bilétát is váltottam és akkor *Rác* Miska előáll, hogy ő nem mehet Aradra, mert neki dolga van és az izéje beteg, hát minden munka rá nehezedik. Erre elhalasztják a sajtóügyi tárgyalást.

No már engedelmet instállok, hát nem hallatlan krumpliczió ez a városházán? Hát látta már valaki

Rác Miskát dolgozni? Szabad neki azzal menteni az ízjét, hogy ő dolgozik. No majd megízélem én őt ezért úgy, hogy még a fületövit is megvakarja, csak addig várok már, míg Déry János újra megindítja a «Nagyvárad Hirlap»-ot.

Mit izél az az izé!

Hiszen az az egész városház deromlalizálva van. Ott van teszem becsukják az iskolákat, mert aszongyák, hogy a dikszteritiks dühöng. Hát van annak a Hoványinak csak egy garast érő izéje is? Hájszen, ha a dikszteritiks pusztit, hát csukják be a dikszteritikszt, de ne az iskolát.

Vagy ha épen már csukni akarnak, hát csukják be Rác Miskát, hogy engem többet ne bántson. Most persze nagyra van a polgármester, hogy neki vasizéje van. No hiszen! Azt is nekem köszönheti, mert nekem már olyan pekkem van, hogy a kit én izélek, az rendesen viszi valamire.

De már a Busch Dávid ízéjére vigyázok a hid alatt, nehogy elsikkaszson egy néhány liter körösvizet.

Igen ám, mert nálam mindig első a közérdek és a polgárok izéje.

TALÁNY.

— Hogyan juthat az ember *leghamarabb* a kispiacra a nagypiacra, te Zálme?

— Na hát úgy, hogy az ember megáll a kispiacra *Beckkay* előtt és elkiáltja magát: «Kohn!» Erre a kiáltásra az egész Zöldfa-utca *visszafordul*. Ha pedig a Zöldfa-utca *visszafordul*, akkor az ember ott van a nagypiacra.

EGY DIURNISTA MONOLÓGJA.

Tizenegy óra tájon be akarok menni egy kávéházba. Az ajtóban eszembe jut, hogy nincs nálam pénz. Haza kell mennem érte, gondolám. El is mentem. Csak a kapuajtóban jut eszembe, hogy hiszen — otthon sincs.

TARARA BUM DIÉ!!!

Zeng már Nagyváradon
Ez az új ária,
Hamar lett népszerű
Az angolok dala.
Hogyha nagy az öröm;
S bú, gond lesz semmivé.
Felharsan nagy vigan:
Tarara bum dié!

*

Örül most *Sal* Ferencz,
Vaskoronát kapott.
Félre is csapta hát
Vigan a kalapot.
Érdeméért kapá,
Ő persze azt hívé,
Pedig *Kossuth* Lajos . . .
Tarara bum dié!

*

Wachsmann, a patyikus
Váltig reménykedett,
Hogy jön a kolera,
S elad karbólt, meszet.
De szép reményei
Lettek, hajh — semmivé!
S karbólja megmaradt . . .
Tarara bum dié!

*

Épülő híd alatt
Fusth Sándor vizitál,
Hogy építő, s mérnök
Paklit nem-e csinál?
Egyszer lát *valamit*;
Mefogja, hát *izé* . . .
Mit ott a híd alatt . . .
Tarara bum dié!

*

Nem mondom meg nevét,
Egy öreg ur vagyon,
Ki nőül vett egy szép
Leányt a tavaszon,
S a gólya már babát
Hozott nyáron . . . Ujjé!
Dühös az öreg ur . . .
Tarara bum dié!

minden meggondolatlanságért a hazaárulás Kain bélyegét süti a hibázó homlokára. Ezzel véleményünk szerint csak még jobban szítjuk a tüzet és elkeseredést. — **Z. Sz. I.** Berettyó-Ujfal. Várjuk az érdekes dolgokat, melyet kértünk. Akad ott megénekelni való, csak a lantot kell elővenni. Üdvözet. — **K. I.** Helyben. Megiródik a fura história, melyhez hasonlókat ezután is szívesen fogadunk. — **P. T.** Szeged. Eltalálta, csak hogy nem egészen úgy van. A commentár levélben megy. — **Bende.** Helyben. Bizony csak elkéstünk a mult héten, nem a mi hibánkból. Hasonló esetek kikerülésére a kellő óvintézkedések megtétettek. — **X. X.** Helyben. Hát bizony «rothad valami Dániában». Nagy igaza van, hanem hát hadd verje mellét a nagy, ha ez hizeleg neki. Spongyát rá! — **Cristóph.** Bihar. Köszönet és üdvözet! A többit is várjuk. — **H. N.** Vésztő. A «vésztői társadalom»-ról irt tanulmányát küldje az «Etnographiai» lapokba! Az talán hasznát veheti. — **M. M.** Helyben. Besoroztuk a póttartalékba. A többiek mikor rukkolnak be? — **Cs—cs.** B.-Büszörmény. A pórul járt «Alexander der Groszer» jól el van zengve. A másikon simitunk egy keveset.

Felelős szerkesztő: FEHÉR DEZSŐ.
Főmunkatárs: SAS EDE.
Kiadótulajdonos: LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA.

Katonazene.

Ma

és minden vasárnap

WALTER M. ANTAL

fényesen berendezett villanyvilágításu
ÉTTERMÉBEN
(Rimanóczy-szálloda)
a 37. gyalogezred zenekara
vonós hangszereken

NAGY HANGVERSENYT

rendez.

Kezdetre 7 órakor.

Kitünő ételekről és italokról gondoskodik és számos látogatásért esedezik

Walter M. Antal,
vendéglő és kávéház tulajd.

Katonazene.

Az előkelő világ találkozó helye.

A város legelegánsabb éterme

HIRDETÉSEK.

LEGOLCSÓBB NAPILAP

az **IVÁNYI ÖDÖN** kitünő szerkesztésében mindennap, még vasárnap után, hétfőn is megjelenő

„NAGYVÁRAD”,

oly változatos tartalommal, hogy közleményeivel még a fővárosi lapokat is megelőzi.

A közkedvelt lap előfizetési ára:

Szétküldéssel	Szétküldés nélkül
Egész évre 10 frt — kr.	Egész évre 8 frt — kr.
Fél évre 5 frt — kr.	Fél évre 4 frt — kr.
Negyed évre 2 frt 50 kr.	Negyedévre 2 frt — kr.
Egy óra 1 frt — kr.	Egy óra — frt 80 kr.

Mutatványszámokat kívánatra egy hétig díjmentesen küld a kiadóhivatal.

Megrendelhető e lap kiadóhivatalában, Nagyvárad, Olaszi, Úri-utca 702. sz. **LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA** nyomdája.

SZENSZKY M.

férfi-szabó terme

Nagyváradon, Olaszi, Bémer-tér, Karaguj-ház, I. em.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel és t. vevőimmel tisztelettel tudatni, hogy

Hunt & Winterbotham

londoni, továbbá belföldi gyártmányu legújabb divatú őszi és téli szövetekből dús raktáram van.

A szabásokat a legújabb divat szerint, személyesen végzem, s műhelyemben saját felügye-
letem alatt dolgoztatok.

Mintákkal kívánatra szívesen szolgálok.

Becsés pártfogást kér

Szenszky M.
Nagyváradon.